

Små erindringsglimt fra min barndomsgade

Min morfar flyttede med sin kone og lille datter fra landet til Christianshavn, og fik arbejde i Hærens Tekniske Korps i 1889, hvor arbejderne var med til at stifte byggeforeningen 'Godthåb'. De flyttede ind i nr. 9 i starten af 1900-tallet.

Den lille familie boede på 'kvisten', og da mine forældre blev gift i 1912, flyttede de ind på første sal, hvor jeg blev født i 1922, som nummer fire af en søskendeflok på fem.

Mellem nr. 7 og 9 var der en passage, som førte ud til Frankrigsgade, hvor der lå en dejlig bondegård, små huse, samt Møllers Røgeri. Gårdens marker gik lige op til os i nr. 9.

Vi børn var tit derovre, der var jo spændende, bl.a. fordi der stod en udstoppet hest, men vi var aldrig helt sikre på om den ikke alligevel var levende, så vi holdt altid en vis afstand.

I gaden var vi jo mange børn, da alle huse havde tre etager, og der var flere børn i hver familie, så det blev jo til en del. Vi legede utroligt meget sammen, både drenge og piger. Vi spillede langbold og rundbold - træerne markerede 'banen'. Vi løb om kap, hvor jeg til min ærgrelse altid blev nummer to. Helge fra nr. 17 var den hurtigste. Gaden var mellem os børn, delt op i den pæne ende og den anden ende, og grænsen gik ved nr. 17 og nr. 20.

Der var mange små forretninger i gaden, bl.a. cykelsmed, skomager, bager, ismejeri, købmand og viktualie med hjemmelavede pølser og sild i tønde, samt fedtegrever, som man kunne lugte, når de blev til.

Forsyningerne til butikkerne kom jo pr. hestevogn, så det var med at komme ind på fortorvet i en fart, , når vi legede på gaden. Der var både brødmand, mælke- og ølmand. Og så den fine lille tohjulede jumble, med themanden på bukken.

Så var der fiskemanden som råbte: 'S-i-i-l-d er g-Å-Å-Å-t', samtidig med at lirekassemanden spillede sine vemodige melodier.

Det var nu ikke alle husejerne, der var glade for os børn og vores udfoldelser. én satte et skilt op med 'Al boldspil og leg forbudt', men det blæste vi på, når han ikke var hjemme. Og tog imod skideballerne, når han var !

Jeg kommer til at tænke på en oplevelse, jeg havde som ca. femårig: Det var en dejlig Sankt Hans aften. Vi børn fik lov til at være længe oppe. Der var kulørte lamper i haven, og gården var i høj stemning til langt ud på de små timer. Pludselig kommer 'natmændene' for at hente tønderne fra lokummerne, op på nakken og ud til den holdende hestevogn. PLASK ! De tomme tønder retur og på plads rette sted, og så fik de flinke folk en lille On til at skylle efter med.

Ja sådan gik det for sig dengang.

Vi fik dog indlagt toiletter på alle tre etager i ejendommen i 1928 !

Helene Gynther Jensen

Badensgade !!!

Et lille historisk tilbageblik

Først en mark.
så en grundejerforening.
en samling huse på en gade.
Mennesker - et minisamfund.

En del af beboerne i Badensgade, har boet her det meste af deres liv.

Andre har kun boet her nogle måneder.

Men for de fleste, tror jeg, gælder det samme. De har i Badensgade fundet et sted hvor de gerne vil tilbringe en del af deres tilværelse.

Nogle vil, måske lidt højtravende, kalde det en oase midt i byen. Det er det selvfølgelig også. Der er ikke langt til rekreative områder, og indkøbsmuligheder findes i vid udstrækning lige om hjørnet. Det nye tiltag med minimetroen, vil gøre det muligt at komme til city på ganske få minutter.

I de rigtig "gamle dage", da gaden var ny og hed Godthåbs Alle, behøvede man ikke bevæge sig uden for gaden for at handle. Dengang var der både bager, købmand og viktualieforretning.

Badensgade er ikke kun to rækker ens huse. Husene er lige så forskellige, som de mennesker der bor der. Husene og deres beboere udgør tilsammen et minisamfund. For at holde sammen på dette, dannedes en grundejerforening kaldet Godthåb. Grundejerforeningens bestyrelse bestod i starten af fem personer valgt på en årlig generalforsamling. I dag består bestyrelsen kun af tre personer, men det mandat de har fået i følge reglerne, er i dag stort set det samme som for 100 år siden.

Min egen historiske placering i Badensgade går tilbage til den 15. april 1974. Det var min kones og mit første huskøb. Vi syntes det var rasende dyrt - 235.000 kr. måtte vi betale, for at få lov til at bo i Badensgade. I starten fyrede vi med petroleum. Senere blev der etableret oliefyr i kælderen. I 1984 konverterede vi til fjernvarme fra Amager Forbrænding. Gaden blev gravet op for nedlægning af fjernvarmerørene, hvilket resulterede i masser af mudder og snavs, og for en stor del af beboerne i mangel på P-pladser foran deres egne huse.

I forbindelse med etableringen af fjernvarmen, besluttede generalforsamlingen at få udført nye fortorve, kantsten og asfaltbelægning. Fjernvarmeselskabet ville betale ca. 50% af den asfalt der var blevet ødelagt i forbindelse med nedgravningen af rør og kørsel med tunge maskiner.

Den daværende bestyrelse fik mandat fra generalforsamlingen til at indhente tilbud på arbejdets udførelse. Efter aftale blev arbejdet udført i vinter og forår 1985.

En stor del af ejerne mente, at det var blevet meget dyrt at renovere gaden, hvorfor der i 1986 oprettedes en fond til dækning af kommende udgifter ved asfaltering af gaden.

I 1995 blev alle tilbudt at få indlagt hybridnet. Ikke alle ønskede at benytte sig af tilbuddet, på trods af, at etableringen var gratis.

1996 var året hvor Badensgade blev truet af lukning af Ørestadselskabet, på grund af etableringen af minimetroen. Efter mødet med selskabet, indkaldt i samarbejde med bestyrelsen, blev dette heldigvis forpurret.

Det er med stor glæde at jeg i de senere år, har kunnet konstatere at flere af ejerne i gaden gør mere ud af at holde deres ejendomme i en god stand. Der fornyes, samtidig med at stilen i de gamle huse såvidt muligt bibeholdes.

Hvis en gade eller en grundejerforening var en dame, ville mit ønske være, at hun ville ældes med ynde. Det gør ikke noget med lidt gråt hår eller rynker, når bare humøret og viljen til at leve hele tiden er tilstede.

Med venlig hilsen
Niels-Jørgen Rasted
Badensgade 21